

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2003

N:o 228—231

SISÄLLYS

N:o		Sivu
228	Verkkotunnuslaki	493
229	Laki viestintähallinnosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta	499
230	Laki rakennustuotteiden hyväksynnästä	500
231	Laki maankäyttö- ja rakennuslain 148 §:n muuttamisesta	508

N:o 228

Verkkotunnuslaki

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleiset säännökset

3 §

1 §

Määritelmät

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamista tietoverkossa parantamalla suomalaisten verkkotunnusten saatavuutta ja turvaamalla verkkotunnusten tasapuolinen saatavuus.

2 §

Sovellettamisala

Tätä lakia sovelletaan Internet-tietoverkossa Suomen maatunnukseen päätyviin verkkotunnuksiin (*fi-maatunnus*) ja verkkotunnushallintoon sekä verkkotunnushakemusten välittämiseen.

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *verkkotunnuksella* kirjaimista, numeroista tai muista merkeistä taikka niiden yhdistelmästä muodostuvaa Internet-tietoverkon nimimuotoista fi-maatunnuksen alaista toisen asteen osoitetietoa;

2) *fi-juurella* tietokantaa, johon merkitään voimassaolevat verkkotunnukset;

3) *suojatulla nimellä tai merkillä* kauppa-, tavaramerkki-, yhdistys-, säätiö- tai puolerekisteriin merkittyä nimeä tai merkkiä taikka toiminimilaissa (128/1979) ja tavaramerkkilaissa (7/1964) tarkoitettua vakiintunutta nimeä, toissijaista tunnusta tai tavaramerkkiä sekä julkisyhteisön, valtion liikelaitoksen, itsenäisen julkisoikeudellisen laitoksen, julkisoikeudellisen yhdistyksen sekä vieraan

HE 96/2002
LiVM 23/2002
EV 243/2002

valtion edustuston tai näiden toimielimen nimeä; sekä

4) *verkkotunnuspalvelulla* palvelua, joka sisältää verkkotunnushakemuksen välittämisen Viestintävirastolle ja verkkotunnuksen käytön edellyttämien määrittelyjen tekemisen verkkotunnusjärjestelmiin.

Verkkotunnus ja sen pysyvyys

4 §

Verkkotunnuksen muoto ja sisältö

Verkkotunnuksessa tulee olla vähintään kaksi merkkiä. Viestintävirasto voi määrätä, että riittävä määrä kaksimerkkisiä verkkotunnuksia osoitetaan Viestintäviraston käyttöön verkkotunnushallinnon tarpeita varten. Viestintävirasto antaa tarkemmat määräykset verkkotunnuksessa sallituista merkeistä.

Verkkotunnus ei saa muodostua:

1) pelkästä yritys-, säätio- tai yhteisömuotoa osoittavasta sanasta tai sellaisen lyhenneestä taikka sanasta tavaramerkki;

2) pelkästä luonnollisen henkilön nimestä, jollei tunnus perustu 3 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun rekisteröityyn nimeen tai tavaramerkkiin; eikä

3) pelkästä ensimmäisen asteen maailmanlaajuisena tai maatunnusena käytettävästä verkkotunnuksesta.

Verkkotunnus ei saa oikeudettomasti perustua toisen suojattuun nimeen tai merkkiin.

Verkkotunnus ei saa sisältää loukkaavia tai rikolliseen toimintaan kehottavia ilmaisuja.

5 §

Verkkotunnuksen hakeminen

Suomen maatunnukseen päättyvää verkkotunnusta Internet-tietoverkkoon haetaan kirjallisesti Viestintäviraston vahvistamalla lomakkeella, jossa on esitettävä hakemuksen käsittelemiseksi tarpeelliset tiedot.

Viestintävirasto antaa tarkemmat määräykset verkkotunnuksen toimivuudelle välttämättömistä teknisistä määrittelyistä.

Verkkotunnusta voi hakea Suomessa rekisteröity oikeushenkilö tai yksityinen elinkeinonharjoittaja, suomalainen julkisyhteisö, valtion liikelaitos, itsenäinen julkisoikeudel-

linen laitos, julkisoikeudellinen yhdistys ja vieraan valtion edustusto. Hakija voi hakea yhtä tai useampaa tunnusta. Jos samaa verkkotunnusta hakee useampi kuin yksi hakija, tunnus myönnetään sitä ensin hakeneelle.

Verkkotunnuksia ei saa hakea varastoitavaksi jälleenluovutustarkoitukseen.

Hakemuksen käsittelemisestä on suoritettava maksu. Maksun suuruus määräytyy valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädettyjen perusteiden mukaan. Maksun suorittamisesta on annettava selvitys hakemuksessa.

6 §

Viestintäviraston selvittämisvelvollisuus

Viestintäviraston velvollisuutena on teknisesti ja taloudellisesti tarkoituksenmukaisin menetelmin pyrkiä varmistamaan, että haettu verkkotunnus täyttää 4 §:ssä säädetty edellytykset.

Hakemusten tarkastamisessa voidaan käyttää koneellista palveluautomaatiojärjestelmää. Palveluautomaatiojärjestelmä on toteutettava siten, että verkkotunnuksen hakija voi sen avulla tarkistaa verkkotunnuksen muotoa ja sisältöä koskevien vaatimusten täyttymisen ja että hän saa tiedon niistä seuraamuksista, joita voi aiheutua virheellisten tietojen antamisesta palveluautomaatiojärjestelmän kautta. Viestintäviraston on nimettävä virkamies, joka vastaa asian käsittelystä palveluautomaatiojärjestelmässä.

7 §

Verkkotunnuksen myöntäminen

Viestintäviraston on myönnettävä verkkotunnus, jos hakemus täyttää verkkotunnuksen hakijaa, muotoa ja sisältöä koskevat vaatimukset. Verkkotunnus on voimassa enintään kolme vuotta kerrallaan.

Hakemus raukeaa, jos se on puutteellinen tai Viestintävirasto havaitsee muun teknisluonteisen esteen hyväksymiselle, eikä hakija kehotuksesta huolimatta korjaa puutetta tai estettä asetetussa vähintään yhden kuukauden määräajassa. Hakijalle on ilmoitettava puutteen tai esteen korjaamatta jättämisestä ai-

heutuvasta hakemuksen raukeamisesta. Hakijalla on oikeus pyynnöstä saada raukeamisesta päätös.

8 §

Verkkotunnuksen muutos ja siirto

Verkkotunnuksen haltija voi hakea verkkotunnuksen muutosta Viestintävirastolta. Muutetun tunnuksen haltija voi käyttää edellistä verkkotunnustaan enintään kolme kuukautta muutoksen hyväksymisestä, jollei Viestintävirasto tunnuksen haltijan kirjallisesta perustellusta pyynnöstä jatka määräaika. Viestintävirasto voi myöntää vapautuneen verkkotunnuksen uudelle hakijalle aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua määräajan päättymisestä.

Verkkotunnus voidaan siirtää toiselle. Siirto tulee voimaan, kun siirron saaja on tehnyt sitä koskevan hakemuksen 5 §:n mukaisesti ja verkkotunnuksen haltija on antanut suostumuksensa siirtoon. Siirtoa koskevaa hakemusta ei ratkaista, jos verkkotunnuksen peruuttamista tai sulkemista koskeva asia on vireillä Viestintävirastossa.

Viestintäviraston on siirrettävä verkkotunnus, jos siirtoa haetaan sillä perusteella, että tuomioistuin on lainvoimaisella päätöksellään vahvistanut hakijan oikeuden verkkotunnukseen.

9 §

Verkkotunnuksen uudistaminen

Verkkotunnuksen haltija voi uudistaa tunnuksen enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan ilmoittamalla asiasta Viestintävirastolle sekä suorittamalla siitä maksun, joka määräytyy valtion maksuperustelain mukaan. Viestintävirasto lähettää ilmoituksen uudistamismahdollisuudesta tunnuksen haltijalle kirjeellä sille ilmoitettuun osoitteeseen viimeistään kaksi kuukautta ennen tunnuksen voimassaolon lakkaamista.

Verkkotunnuksen voimassaolo lakkaa ja Viestintävirasto poistaa sen fi-juuresta, jos tunnuksen haltija ei ilmoitettuun määräpäivään mennessä ole ryhtynyt toimiin verkkotunnuksen uudistamiseksi.

Viestintävirasto voi myöntää lakanneen verkkotunnuksen uudelle hakijalle aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua voimassaolon lakkaamisesta.

10 §

Verkkotunnuksen irtisanominen

Verkkotunnuksen haltija voi irtisanoa tunnuksen kirjallisella ilmoituksella Viestintävirastolle. Irtisanominen tulee voimaan ilmoitetusta irtisanomispäivästä lukien. Jollei päivää ole ilmoitettu, irtisanominen tulee voimaan sinä päivänä, jona irtisanominen on saapunut Viestintävirastoon.

Viestintävirasto voi myöntää irtisanotun verkkotunnuksen uudelle hakijalle aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua irtisanomisen voimaantulosta.

11 §

Verkkotunnuksen sulkeminen

Viestintävirasto voi sulkea verkkotunnuksen enintään yhden vuoden määräajaksi, jos:

1) poliisi- tai syyttäväviranomaisena on pyytänyt tunnuksen sulkemista sen vuoksi, että on todennäköisiä syitä epäillä verkkotunnusta käytettävän rikoksen tekemiseen;

2) tunnusta varten ei ole toimintakuntoisia nimipalvelimia tai sen muut verkkotekniset määrittelyt ovat jatkuvasti tai olennaisesti 5 §:n 2 momentissa tarkoitettujen Viestintäviraston määräyksen vastaisia, eikä puutetta ole Viestintäviraston kehotuksesta huolimatta korjattu;

3) on todennäköisiä syitä epäillä, että tunnus on siirretty toiselle ilman tunnuksen haltijan tai suojatun nimen tai merkin haltijan suostumusta, ja tämä pyytää tunnuksen sulkemista, eikä siirronsaaja kahden viikon määräajassa esitä hyväksyttävää perustetta oikeudelleen;

4) on todennäköisiä syitä epäillä, että tunnus on suojattu nimi tai merkki, ja nimen tai merkin haltija pyytää tunnuksen sulkemista, eikä tunnuksen haltija kahden viikon määräajassa esitä hyväksyttävää perustetta oikeudelleen; tai

5) on todennäköisiä syitä epäillä, että

tunnus on suojatun nimen tai merkin johdannaisnimi tai -merkki ja se on hankittu ilmeisessä hyötymis- tai vahingoittamistarkoituksessa, ja nimen tai merkin haltija pyytää tunnuksen sulkemista, eikä tunnuksen haltija kahden viikon määräajassa esitä hyväksyttävää perustetta oikeudelleen.

Viestintävirasto voi pyynnöstä jatkaa määräaikaa painavasta syystä. Viestintäviraston on viipymättä palautettava tunnus fi-juureen, kun peruste tunnuksen sulkemiselle on poistunut.

12 §

Verkkotunnuksen peruuttaminen

Viestintävirasto voi peruuttaa verkkotunnuksen, jos:

1) hakemuksessa on ilmoitettu Viestintävirastolle olennaisesti puutteellisia tai virheellisiä tietoja tai jätetty ilmoittamatta olennaisia tietoja, eikä tunnuksen haltija kehotuksesta huolimatta oikaise tai täydennä tietoja;

2) on painavia perusteita epäillä, että tunnus on siirretty toiselle ilman tunnuksen haltijan tai suojatun nimen tai merkin haltijan suostumusta, ja tämä pyytää tunnuksen peruuttamista, eikä siirronsaaja kahden viikon määräajassa esitä hyväksyttävää perustetta oikeudelleen;

3) on painavia perusteita epäillä, että tunnus on suojattu nimi tai merkki, ja nimen tai merkin haltija pyytää tunnuksen peruuttamista, eikä tunnuksen haltija kahden viikon määräajassa esitä hyväksyttävää perustetta oikeudelleen;

4) on painavia perusteita epäillä, että tunnus on suojatun nimen tai merkin johdannaisnimi tai -merkki ja se on hankittu ilmeisessä hyötymis- tai vahingoittamistarkoituksessa, ja nimen tai merkin haltija pyytää tunnuksen peruuttamista, eikä tunnuksen haltija kahden viikon määräajassa esitä hyväksyttävää perustetta oikeudelleen;

5) tuomioistuin on lainvoimaisella päätöksellään kieltänyt tunnuksen käyttämisen;

6) tunnuksen haltijaa ei enää ole olemassa;

7) tunnus on ollut suljettuna 11 §:n 1 momentin 2 kohdan nojalla vähintään kuukauden, eikä puutetta ole tämän jälkeen korjattu kuukauden kuluessa Viestintäviraston antamasta kehotuksesta;

8) myöntämisen jälkeen ilmenee, että tunnus sisältää loukkaavia tai rikolliseen toimintaan kehottavia ilmaisuja taikka että se on muodostettu vastoin 4 §:n 2 momentin 2 kohdan ja 3 momentin säännöstä; tai

9) hakijan ilmeisenä tarkoituksena on ollut tunnusten varastointi jälleenluovutustarkoituksessa.

Viestintävirasto voi myöntää peruutetun verkkotunnuksen uudelle hakijalle aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua peruutuksesta. Sen estämättä, mitä edellä tässä momentissa säädetään, Viestintävirasto voi hakemuksesta siirtää edellä 1 momentin 2—4 kohdan nojalla peruutetun tunnuksen peruuttamista pyytäneelle tässä laissa säädetyn edellytyksin.

Erinäiset säännökset

13 §

Haltijan velvollisuudet

Verkkotunnuksen haltijan on osaltaan:

1) huolehdittava siitä, että tunnusta varten on jatkuvasti olemassa sen käyttämiseen tarvittavat 5 §:n 2 momentissa tarkoitetut tekniset määritykset;

2) ilmoitettava kirjallisesti Viestintävirastolle verkkotunnushakemuksessa annettujen tietojen muutoksista; sekä

3) annettava pyynnöstä Viestintävirastolle muut tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamisen valvontaa varten tarpeelliset tiedot.

14 §

Verkkotunnuspalvelun tarjoaja

Verkkotunnuspalvelua tarjoavan on tehtävä kirjallinen ilmoitus Viestintävirastolle ennen toiminnan aloittamista. Ilmoituksen tulee sisältää palvelun tarjoajan tunniste- ja yhteystiedot sekä selvitys toiminnan laadusta ja laajuudesta. Ilmoitus tehdään Viestintäviraston vahvistamalla lomakkeella.

Palvelun tarjoajan on osaltaan:

1) huolehdittava hakijan verkkotunnuksen toimivuuden kannalta välttämättömien nimipalvelujen toimivuudesta;

2) ilmoitettava kirjallisesti verkkotunnus-

hakemuksessa annettuja nimipalvelintietoja ja palveluntarjoajan tietoja koskevista muutoksista; sekä

3) noudatettava Viestintäviraston antamia verkkotunnuksia koskevia määräyksiä.

Viestintävirasto voi antaa huomautuksen verkkotunnuspalvelun tarjoajalle, joka olennaisesti tai toistuvasti rikkoo 2 momentissa säädettyjä velvoitteita. Jos verkkotunnuspalvelun tarjoaja huomautuksesta huolimatta jatkuvasti rikkoo 2 momentissa säädettyjä velvoitteita, Viestintävirasto voi päätöksellään velvoittaa tämän korjaamaan virheensä. Viestintävirasto voi kieltää määräajaksi, enintään yhdeksi vuodeksi, verkkotunnuspalvelun tarjoajalta verkkotunnushakemusten välittämisen Viestintävirastoon, jos palvelun tarjoaja annetusta päätöksestä huolimatta olennaisesti rikkoo 2 momentissa säädettyjä velvoitteita.

Viestintävirasto voi pitää yleistä käyttöä varten luetteloa välityskieltoon asetetuista verkkotunnuspalvelun tarjoajista. Luettelosta on käytävä ilmi, onko kieltoa koskeva päätös lainvoimainen. Viestintäviraston on poistettava välityskieltoa koskevat tiedot luettelosta kuukauden kuluessa kiellon päättymisestä. Jokaisella on oikeus saada tietoja luetteloon merkityistä välityskielloista. Viestintävirasto voi julkaista luettelon Internet-verkkosivullaan. Verkkosivuilla julkaistavaan luetteloon saa kuitenkin ottaa tiedot vain lainvoimaisista kieltoa koskevista päätöksistä. Luetteloon merkittyjen henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan muutoin, mitä henkilötietolaissa (523/1999) säädetään.

Verkkotunnuspalvelun tarjoajan on viipymättä ilmoitettava kirjallisesti Viestintävirastolle 1 momentissa tarkoitettujen tietojen muuttumisesta.

15 §

Verkkotunnusrekisteri

Viestintävirasto ylläpitää verkkotunnusten hakemista ja muuta yleistä käyttöä varten myönnettyistä verkkotunnuksista julkista rekisteriä, johon merkitään hakemusten ja ilmoitusten perusteella seuraavat tiedot:

- 1) verkkotunnus;
- 2) tunnuksen haltijan julkiset yhteystiedot;

- 3) tiedot nimipalvelimista;
- 4) teknisen ylläpitäjän yhteystiedot; sekä
- 5) muut verkkotunnuksen ylläpitämiseksi tarpeelliset tekniset tiedot.

Verkkotunnusrekisteristä voidaan antaa tietoja myös sähköisessä muodossa sekä yleisen tietoverkon kautta. Rekisteriin merkittyjen henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan muutoin, mitä henkilötietolaissa säädetään.

16 §

Ohjaus ja kehittäminen

Liikenne- ja viestintäministeriö huolehtii tämän lain mukaisen toiminnan yleisestä ohjauksesta ja kehittämisestä.

17 §

Viestintäviraston tehtävät

Sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa säädetään, Viestintäviraston tehtävänä on:

- 1) valvoa tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista;
- 2) hallinnoida fi-maatunnusta;
- 3) kehittää verkkotunnusrekisteriä;
- 4) huolehtia fi-juuren nimipalvelimien siirtoyhteyksistä ja yhdysliikenteestä maailmanlaajuiseen Internet-verkkoon;
- 5) huolehtia verkkotunnusten kiinnittämisestä fi-juureen;
- 6) huolehtia fi-juuren tietoturvasta; sekä
- 7) antaa pyynnöstä todistuksia ja otteita verkkotunnusrekisteristä.

Viestintävirasto voi pyynnöstä luovuttaa tietoja verkkotunnuksista ja tunnuksiin liittyvistä asiakirjoista kirjallisena poimintana, teknisen käyttöyhteyden avulla tai muussa koneellisesti käsiteltävässä muodossa.

Verkkotunnusasiassa annettava päätös tai muu asiakirja voidaan allekirjoittaa koneellisesti.

18 §

Muutoksenhaku

Viestintäviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa valittamalla hakea muutosta Helsingin hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Viestintävirasto voi päätöksessään määrätä, että päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määrää.

Viestintävirastolla on oikeus valittaa Helsingin hallinto-oikeuden tekemästä päätöksestä.

19 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tällä lailla kumotaan Internet-tietoverkon suomalaisista verkkotunnuksista annettu

Viestintäviraston määräys THK 34A/2000 M, jäljempänä verkkotunnusmääräys.

20 §

Siirtymäsäännös

Ennen tämän lain voimaantuloa myönnetyt verkkotunnukset pysyvät voimassa ilman uudistamista kolme vuotta lain voimaantulopäivästä alkaen.

Tämän lain tullessa voimaan Internet-tietoverkon suomalaisista verkkotunnuksista annetun Telehallintokeskuksen määräyksen THK 34/1997 M nojalla vireillä oleva hakemus raukeaa. Verkkotunnusmääräyksen nojalla vireillä oleva hakemus raukeaa kuuden kuukauden kuluttua lain voimaantulosta.

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Johannes Koskinen*

N:o 229

L a k i**viestintähallinnosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan viestintähallinnosta 29 päivänä kesäkuuta 2001 annetun lain (625/2001) 2 §, sellaisena kuin se on laissa 15/2003, seuraavasti:

2 §

Viestintäviraston tehtävät

Viestintäviraston tehtävänä on:

1) huolehtia viestintämarkkina-laissa (396/1997), radiolaissa (1015/2001), postipalvelulaissa (313/2001), televisio- ja radiotoiminnasta annetussa laissa (744/1998), valtion televisio- ja radiorahastosta annetussa laissa (745/1998), yksityisyyden suojasta televiestinnässä ja teletoiminnan tietoturvasta annetussa laissa (565/1999), eräiden suojauksen purkujärjestelmien kieltämisestä annetussa

laissa (1117/2001), sähköisistä allekirjoituksista annetussa laissa (14/2003) sekä verkkotunnuslaissa (228/2003) sille säädetyistä tehtävistä; sekä

2) hoitaa muut tehtävät, jotka sille muiden säännösten tai liikenne- ja viestintäministeriön määräysten mukaan kuuluvat.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Johannes Koskinen*

N:o 230

Laki**rakennustuotteiden hyväksynnästä**

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tässä laissa säädetään rakennustuotteiden hyväksymisestä käytettäväksi rakentamiseen, hyväksyntään liittyvästä vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta sekä niistä edellytyksistä, joiden perusteella hyväksymistehtäviä ja niihin liittyviä muita tehtäviä voivat suorittaa muut kuin viranomaiset, sekä tuolloin noudatettavasta menettelystä.

2 §

Lain soveltamisala

Tämä laki koskee rakennustuotteelle maankäyttö- ja rakennuslaista (132/1999) ja sen nojalla annetuista säännöksistä johtuvien vaatimustenmukaisuuden toteamista.

Tätä lakia sovelletaan Euroopan yhteisöjen komission toimeksiannosta laaditun rakennustuotetta koskevan yhdenmukaistetun eurooppalaisen standardin tai komission asianmukaisesti ilmoittaman kansallisen standardin vaatimusten sekä rakennustuotteen eurooppalaisessa teknisessä hyväksynnässä tuotteelle asetettujen vaatimustenmukaisuuden toteamiseen.

Tätä lakia sovelletaan myös maankäyttö- ja rakennuslain 148 §:n nojalla tyyppihyväksytyjen tuotteiden laadun valvontaan.

Muuhun rakennustuotteiden hyväksyntään tätä lakia voidaan soveltaa siten kuin siitä erikseen lailla säädetään.

2 luku

Rakennustuotteen CE-merkintä

3 §

CE-merkinnän edellytykset

Valmistaja osoittaa tuotteeseen kiinnitettävällä CE-merkinnällä sen, että tuote täyttää CENin (Comité Européen de Normalisation) tai CENELECin (Comité Européen de Normalisation Electrotechnique) taikka näiden molempien yhdessä Euroopan yhteisöjen komission toimeksiannosta laatiman ja hyväksymän rakennustuotetta koskevan standardin mukaisen kansallisen standardin tekniset vaatimukset tai että tuotteelle on myönnetty eurooppalainen tekninen hyväksyntä.

Jos 1 momentissa tarkoitettua standardia ei ole, valmistaja osoittaa tuotteeseen kiinnitettävällä CE-merkinnällä sen, että tuote täyttää jonkin jäsenvaltion kansallisen teknisen eritelmän vaatimukset, jonka eritelmän Euroopan yhteisöjen komissio on jäsenvaltioille ilmoittanut vastaavan rakennuskohdetta koskevia yhdenmukaistettuja olennaisia vaatimuksia.

Tuotteen voi varustaa CE-merkinnällä myös Euroopan talousalueelle sijoittunut valmistajan edustaja.

4 §

Vaatimustenmukaisuuden osoittaminen

Valmistajan tai Euroopan talousalueelle sijoittuneen valmistajan edustajan, joka kiinnittää tuotteeseen CE-merkin, on kyettävä osoittamaan CE-merkinnän edellytyksenä olevien vaatimustenmukaisuus hyväksyttävien menetelmin sen mukaan kuin yhdenmukaistetussa standardissa tai eurooppalaisessa teknisessä hyväksynnässä on edellytetty.

Hyväksyttäviä menetelmiä ovat:

1) hyväksytyn varmentamiselimen varmistama tuotteen vaatimustenmukaisuus, mikä edellyttää valmistajan ylläpitämää tehtaan sisäistä laadunvalvontajärjestelmää ja valmistajan suorittamaa tehtaalta otettujen näytteiden testausta hyväksytyn testausohjelman mukaisesti sekä hyväksytyn toimielimen suorittamaa tuotteen alkutestausta, tehtaan ja sen sisäisen laadunvalvonnan alkutarkastusta, tehtaan sisäisen laadunvalvonnan jatkuvaa valvontaa, arviointia ja hyväksymistä sekä tarvittaessa tehtaalta, markkinoilta ja rakennuspaikalta otettujen pistokoenäytteiden testausta; taikka

2) valmistajan antama vaatimustenmukaisuusvakuutus, joka voi perustua vaihtoehtoisesti:

a) valmistajan suorittamaan tuotteen alkutestaukseen, valmistajan ylläpitämään tehtaan sisäiseen laadunvalvontajärjestelmään ja tarvittaessa valmistajan suorittamaan tehtaalta otettujen näytteiden testaukseen hyväksytyn testausohjelman mukaisesti sekä hyväksytyn toimielimen tehtaan sisäisen laadunvalvontajärjestelmän varmentamiseen tehtaan ja sen sisäisen laadunvalvonnan alkutarkastuksen ja tarvittaessa tehtaan sisäisen laadunvalvonnan jatkuvan valvonnan, arvioinnin ja hyväksymisen perusteella; tai

b) hyväksytyn testauslaboratorion suorittamaan tuotteen alkutestaukseen ja valmistajan suorittamaan tehtaan sisäiseen laadunvalvontaan; taikka

c) valmistajan suorittamaan tuotteen alkutestaukseen ja tehtaan sisäiseen laadunvalvontaan.

3 luku

Rakennustuotteen eurooppalainen tekninen hyväksyntä

5 §

Eurooppalaisen teknisen hyväksynnän edellytykset

Tuotteelle, jolle ei ole laadittu eikä ole tarkoitus laatia 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua yhdenmukaistettua eurooppalaista standardia eikä myöskään 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua tunnustettua standardia, voidaan antaa eurooppalainen tekninen hyväksyntä.

Eurooppalainen tekninen hyväksyntä voidaan antaa myös tuotteelle, joka poikkeaa huomattavasti edellä 1 momentissa tarkoitettua standardista.

Euroopan yhteisöjen komission määrääjäksi antaman luvan nojalla eurooppalainen tekninen hyväksyntä voidaan antaa tuotteelle, jota koskevan yhdenmukaistetun standardin laatimisesta komissio on antanut toimeksianton tai muuten päättänyt.

6 §

Eurooppalaisen teknisen hyväksynnän perusteet

Eurooppalainen tekninen hyväksyntä annetaan jäsenvaltioiden valtuuttamien yhteisöjen muodostaman yhteenliittymän Euroopan yhteisöjen komission toimeksiannosta tuotteelle tai tuoteryhmälle laatiman hyväksyntäohjeen mukaisesti tarkastusten, testauksen ja arviointien perusteella.

Jos tuotteelle tai tuoteryhmälle ei ole hyväksyntäohjetta, eurooppalainen tekninen hyväksyntä voidaan antaa rakennuskohteelle vahvistettujen yhdenmukaistettujen olennaisien vaatimusten ja Euroopan yhteisöjen komission julkaisemien rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetussa neuvoston direktiivissä 89/106/ETY (*rakennustuotedirektiivi*) tarkoitettujen perusasiakirjojen nojalla. Tällöin kuitenkin kaikkien jäsenvaltioiden valtuuttamien puhevaltaa käyttävien toimielinten tulee hyväksyä tuotteen arviointi tai, jos yksimielii-

syyttä ei saavuteta, rakennustuotedirektiivissä tarkoitetun jäsenvaltioiden edustajien muodostaman rakennusalan pysyvän komitean on se hyväksyttävä.

7 §

Eurooppalaisen teknisen hyväksynnän antaminen

Eurooppalaisen teknisen hyväksynnän antaa valmistajan tai Euroopan talousalueelle sijoittuneen valmistajan edustajan hakemuksesta ympäristöministeriön asianomaista tuotetta tai tuoteryhmää varten tehtävään valtuuttama hyväksyntälaitos.

Jos ympäristöministeriö valtuuttaa tehtävään useita hyväksyntälaitoksia, sen tulee samalla määrätä siitä, mikä niistä käyttää yhteistä puhevaltaa jäsenvaltioiden valtuuttamien toimielinten muodostamassa yhteenliittymässä.

8 §

Eurooppalaisen teknisen hyväksynnän voimassaolo

Eurooppalainen tekninen hyväksyntä annetaan enintään viideksi vuodeksi. Voimassaoloaikaa voidaan erillisellä päätöksellä pidentää enintään viisi vuotta kerrallaan.

4 luku

Rakennustuotteen tyyppihyväksyntä

9 §

Tyyppihyväksynnän antaminen

Rakennustuotteen tyyppihyväksynnän antaa maankäyttö- ja rakennuslain 148 §:n nojalla ympäristöministeriö tai hyväksyntälaitos, jonka ministeriö on valtuuttanut antamaan määrättyjä tuotteita tai tuoteryhmiä koskevia hyväksyntöjä.

10 §

Tyyppihyväksynnän perusteet

Tyyppihyväksynnän perusteena tulee olla

selvitys tuotteen ominaisuuksista, joille tyyppihyväksyntää haetaan. Ympäristöministeriön asetuksella voidaan säätää tietyn rakenteen, rakennusosan taikka tarvikkeen, tuotteen tai laitteen tyyppihyväksynnän perusteista. Ympäristöministeriön asetuksella voidaan säätää, että hyväksytty toimitelimen varmentaa asetuksessa tarkoitetun rakenteen, rakennusosan taikka rakennukseen kiinteästi liittyvän tarvikkeen, tuotteen tai laitteen asetuksessa määriteltujen vaatimustenmukaisuuden.

Ympäristöministeriö voi hyväksyä toimitelimen, joka täyttää tässä laissa ja sen nojalla säädetyt vaatimukset, suorittamaan 1 momentissa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuuden varmentamista.

11 §

Tyyppihyväksyntään liittyvä valvonta

Tyyppihyväksytyn rakennustuotteen valmistuksen laadunvalvonnan tulee varmistaa, että valmistuksessa syntyy tyyppihyväksyntäpäätöksessä mainitut vaatimukset täyttäviä tuotteita.

Tyyppihyväksytyn tuotteen valmistuksen laadunvalvonta muodostuu valmistajan ylläpitämästä tehtaan sisäisestä laadunvalvontajärjestelmästä ja valmistajan suorittamista testauksista sekä hyväksytyn toimitelimen tehtaan sisäisen laadunvalvontajärjestelmän varmentamisesta tehtaan ja sen sisäisen laadunvalvonnan alkutarkastuksen ja tehtaan sisäisen laadunvalvonnan jatkuvan valvonnan, arvioinnin ja hyväksymisen perusteella. Valvontaan voi kuulua tuotteiden testauksia tehtaalla ja markkinoilla.

5 luku

Rakennustuotteen käyttöselosteen varmentaminen

12 §

Rakennustuotteen käyttöseloste

Rakennustuotteen käyttöseloste sisältää tarpeelliset tiedot tuotteen ominaisuuksista, käyttötavoista ja käyttökelpoisuudesta sekä muista tuotteen käyttöön liittyvistä seikoista. Ympäristöministeriön asetuksella voidaan

säättää, että rakennustuotteen katsotaan varmennetun käyttöselosteen perusteella täyttävän maankäyttö- ja rakennuslaista tai sen nojalla annetuista säännöksistä johtuvat vaatimukset.

13 §

Käyttöselosteen varmentaminen

Tuotteen valmistaja tai tämän edustaja voi hakea käyttöselosteen varmentamista toimielimeltä, jonka ympäristöministeriö on valtuuttanut varmentamaan asianomaisten tuotteiden tai tuoteryhmien käyttöselosteita.

6 luku

Rakennustuotteen laadun varmentaminen

14 §

Rakennustuotteiden rakennuspaikkakohtaiset näytteet

Rakenteiden kelpoisuutta ja laatua voidaan valvoa ottamalla rakenteista ja niihin käytetyistä rakennusaineista ja -tarvikkeista sekä muista rakennustuotteista näytteitä.

Ympäristöministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä näytteiden ottamisesta ja kokeiden suorittamisesta.

Rakenteiden kelpoisuuden varmistamiseksi rakennustyön aikana vaadittavat kokeet on annettava ympäristöministeriön hyväksymän toimielimen suoritettavaksi.

15 §

Rakennuspaikkakohtaiset kokeet korvaava tuotteiden valmistuksen laadunvalvonta

Aineiden, tarvikkeiden, valmisosien tai rakenteiden ja niiden suojauksen kelpoisuuden toteamiseksi tehtävät kokeet voidaan korvata valmistajan ylläpitämällä tehtaan sisäisellä laadunvalvontajärjestelmällä, jonka varmentaa ympäristöministeriön hyväksymä toimielin tehtaan ja sen sisäisen laadunvalvontajärjestelmän alkutarkastuksen sekä tehtaan sisäisen laadunvalvonnan jatkuvan val-

vonnan, arvioinnin ja hyväksymisen perusteella.

7 luku

Toimielinten valtuuttamista ja hyväksymistä koskevat yleiset säännökset

16 §

Rakennustuotteiden hyväksyntään osallistumisen yleiset edellytykset

Eurooppalaisia teknisiä hyväksyntöjä ja tyyppihyväksyntöjä antamaan sekä käyttöselosteita varmentamaan voidaan valtuuttaa ja rakennustuotteiden hyväksyntään liittyviä tehtäviä suorittamaan voidaan hyväksyä laitos, osakeyhtiö, kommandiittiyhtiö tai avoin yhtiö taikka erityisestä syystä yhdistys tai säätiö, jolla on edellytykset toimia näissä tehtävissä asiantuntevasti, luotettavasti, vakavaraisesti ja riippumattomasti.

17 §

Toimivalta toimielimen valtuuttamiseen ja hyväksymiseen

Ympäristöministeriö voi valtuuttaa toimielimen antamaan eurooppalaisia teknisiä hyväksyntöjä tai maankäyttö- ja rakennuslain 148 §:ssä tarkoitettuja tyyppihyväksyntöjä sekä varmentamaan käyttöselosteita, jos se täyttää vaaditun pätevyyden ja riippumattomuuden.

Ympäristöministeriö voi hyväksyä varmentamiselimen, tarkastuslaitoksen ja testauslaboratorion tai muun toimielimen suorittamaan rakennustuotteiden CE-merkinnän edellytyksenä olevaan tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen liittyviä tehtäviä, suorittamaan tyyppihyväksynnässä edellytettyä tuotteen vaatimustenmukaisuuden varmentamista ja tuotteen valmistuksen laadunvalvontaa taikka suorittamaan 14 ja 15 §:ssä tarkoitettuja tuotteiden rakennuspaikkakohtaisia kokeita ja niitä korvaavaa valmistajan sisäisen laadunvalvonnan varmentamista, jos se täyttää vaaditun pätevyyden ja riippumattomuuden.

18 §

Ilmoittaminen Euroopan yhteisöjen komissiolle

Ympäristöministeriö ilmoittaa Euroopan yhteisöjen komissiolle ne hyväksyntälaitokset, jotka se on valtuuttanut antamaan eurooppalaisia teknisiä hyväksyntöjä sekä ne varmentamiselimet, tarkastuslaitokset ja testauslaboratoriot, jotka se on hyväksynyt suorittamaan CE-merkinnän edellytyksenä olevaan tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen liittyviä tehtäviä.

8 luku

Valtuutettuja ja hyväksyttyjä toimielimiä koskevat erityiset vaatimukset

19 §

Eurooppalaisen teknisen hyväksynnän antava toimielin

Toimielimen, joka valtuutetaan antamaan eurooppalaisia teknisiä hyväksyntöjä, tulee pystyä:

- a) arvioimaan uusien tuotteiden käyttökelpoisuus tieteellisen ja käytännön tiedon pohjalta;
- b) tekemään puolueettomia päätöksiä suhteessa valmistajan ja valmistajan edustajan etuihin; sekä
- c) kokoamaan kaikkien asiaan liittyvien osapuolten näkemykset tasapainoiseksi arvioinniksi.

20 §

Tyyppihyväksynnän antava ja rakennustuotteen käyttöselosteen varmentava sekä vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen osallistuva toimielin

Toimielimellä, joka valtuutetaan antamaan tyyppihyväksyntöjä tai varmentamaan rakennustuotteen käyttöselosteita, ja toimielimellä, joka hyväksytään suorittamaan tässä laissa tarkoitettuja vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen liittyviä tehtäviä:

- a) tulee olla teknisesti pätevä ja ammatillisesti rehellinen henkilökunta, tarpeelliset

laitteet ja riittävät taloudelliset voimavarat tehtävien asianmukaiseksi hoitamiseksi; ja

- b) henkilökunnan on oltava riippumatonta kaikista rakennusalan tuotteiden kanssa suoraan tai välillisesti tekemisissä olevista piireistä, ryhmistä tai henkilöistä sen suorittamassa edellä mainittuja tehtäviä.

21 §

Toimielimen hyväksyminen suorittamaan tyyppihyväksyntään liittyvää laadunvalvontaa taikka rakennuspaikkakohtaisia kokeita tai niitä korvaavaa laadunvalvontaa

Toimielimellä, joka hyväksytään suorittamaan tyyppihyväksytyn tuotteen valmistuksen laadunvalvontaan liittyviä tehtäviä taikka rakennuspaikkakohtaisia kokeita tai niitä korvaavaa laadunvalvontaa, tulee olla riittävä, tehtävään pystyvä henkilöstö ja välineistö, ja sen tulee kyetä tekemään puolueettomia päätöksiä suhteessa valmistajaan ja valmistajan edustajaan.

9 luku

Toimielimen valtuuttamisesta ja hyväksymisestä päättäminen

22 §

Asiantuntemuksen, luotettavuuden ja riippumattomuuden arviointi

Asiantuntemuksen arvioinnissa on kiinnitettävä huomiota henkilöstön koulutukseen ja kokemukseen sekä toiminnassa osoitettuun pätevyyteen.

Hakijaa voidaan pitää luotettavana, jos hakijayhteisön hallituksen tai hallintoneuvoston jäsentä tai varajäsentä, toimitusjohtajaa, vastuunalaista yhtiömiestä taikka muussa näihin rinnastettavassa asemassa olevaa ei ole viiden edellisen vuoden aikana tuomittu rangaistukseen sellaisesta teosta, joka osoittaisi hänen olevan sopimaton toimimaan valtuutetussa tai hyväksytyssä toimielimessä, eikä asetettu konkurssiin tai määrätty liiketoimintakieltoon. Luotettavuutta arvioitaessa on otettava huomioon myös sellaisen yhteisön konkurssi viiden viimeisen vuoden aikana, jossa tässä momentissa mainitussa asemassa

oleva hakijan palveluksessa oleva henkilö on ollut vastaavassa asemassa.

Hakijaa pidetään riippumattomana, jos hakija tai tämän palveluksessa oleva ei harjoita tai ole kaupallisesti, taloudellisesti tai muutoin riippuvuussuhteessa sellaiseen tahoon, joka harjoittaa rakennustuotteiden valmistusta, maahantuontia, kauppaa, suunnittelua, markkinointia tai korjausta. Hakija ei saa olla riippuvuussuhteessa myöskään tällaista toimintaa harjoittavien muodostamaan järjestöön.

23 §

Valtuuttamis- ja hyväksymispäätöksen sisältö

Ympäristöministeriö voi valtuuttaa tai hyväksyä toimielimen tehtävänsä määräajaksi tai toistaiseksi. Valtuutus tai hyväksyntä voidaan rajata hakemuksessa esitettyä toimintaa suppeammaksi. Päätökseen voidaan liittää toiminnan harjoittamiselle ja toiminnan valvomiseksi tarpeellisia ehtoja.

Päätökseen voidaan liittää myös ehto, jonka mukaan toiminta on aloitettava vuoden tai sitä pidemmän määräajan kuluessa uhalla, että päätös raukeaa.

24 §

Valtuutuksen ja hyväksymisen edellytysten valvonta ja toiminnan keskeyttäminen

Ympäristöministeriö valvoo tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten sekä rakennustuotteiden hyväksymisestä annettujen muiden säännösten samoin kuin valtuutusta ja hyväksymistä koskevan ympäristöministeriön päätöksen ehtojen noudattamista. Ministeriötä avustavat tässä tehtävässä alueelliset ympäristökeskukset ja kunnan rakennusvalvontaviranomaiset.

Valtuutettu tai hyväksytty toimielin on velvollinen antamaan valvontaviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot. Yhteisön on ilmoitettava omistussuhteissaan tapahtuneista muutoksista, toiminnasta vastaavien henkilöiden vaihdoksista sekä toimintaa koskevista muista merkittävistä muutoksista valvontaviranomaiselle.

Valvontaviranomaisella on oikeus tehdä valvontaa varten tarpeellisia tarkastuksia sielä, missä toimintaa harjoitetaan.

Ympäristöministeriö voi antaa valtuutetulle tai hyväksytylle toimitielimelle kirjallisen varoituksen tai keskeyttää toiminnan harjoittamisen, jos:

1) toiminnassa ei noudateta tämän lain tai sen nojalla annettuja tai rakennustuotteiden hyväksyntää koskevia muita säännöksiä;

2) tehtäviä ei ole suoritettu muutoin asianmukaisesti; tai

3) valtuutettu tai hyväksytty toimielin on rikkonut valtuutus- tai hyväksymispäätöksessä asetettuja ehtoja.

Toiminnan keskeyttämistä koskevaa päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta.

25 §

Valtuutuksen ja hyväksymisen peruuttaminen

Ympäristöministeriön on peruutettava valtuutus tai hyväksyminen, jos:

1) valtuutettu tai hyväksytty toimielin ei ylläpidä säännöllistä toimintaa tai lopettaa kyseisen toiminnan;

2) valtuutettu tai hyväksytty toimielin ei enää täytä valtuutuksen tai hyväksymisen edellytyksiä eikä ole määräajassa korjannut niissä olevia puutteita;

3) toimielin on asetettu konkurssiin; tai

4) määräävässä asemassa oleva toimielimen edustaja on asetettu liiketoimintakieltoon.

Ministeriön on peruutettava valtuutus tai hyväksyminen myös, jos yhteisön toiminta on keskeytetty eikä yhteisö kohtuullisessa ajassa ole poistanut toiminnan keskeyttämiseen johdaneita syitä.

Valtuutuksen tai hyväksymisen peruuttamista koskevaa päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta.

10 luku

Valtuutetun ja hyväksytyn toimielimen toimintaa koskevat vaatimukset

26 §

Esteellisyys

Hyväksyntälaitoksen ja muun valtuutetun toimielimen sekä hyväksytyn varmenta-

miselimen, tarkastuslaitoksen ja testauslaboratorion henkilöstöön sovelletaan, mitä hallintomenettelylain (598/1982) 10 ja 11 §:ssä säädetään virkamiehen esteellisyydestä.

27 §

Salassapito

Joka tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä suorittaessaan on saanut tietoja jonkun taloudellisesta asemasta tai liike- tai ammattisalaisuudesta taikka yksityisen henkilökohtaisista oloista, ei saa ilman asianomaisen suostumusta sivulliselle ilmaista eikä käyttää yksityiseksi hyödykseen näin saamiaan tietoja.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei estä asian ilmaisemista:

- 1) valtion ja kunnan viranomaiselle tämän lain mukaisten tehtävien hoitamista varten;
- 2) syyttäjä- tai poliisiviranomaiselle rikoksen selvittämistä varten; eikä
- 3) tuomioistuimelle.

28 §

Vastuuvakuutus

Toimielimellä, joka valtuutetaan antamaan eurooppalaisia teknisiä hyväksyntöjä tai tyyppihyväksyntöjä taikka varmentamaan käyttöselosteita, sekä toimielimellä, joka hyväksytään suorittamaan tässä laissa tarkoitettuja rakennustuotteiden hyväksyntään liittyviä tehtäviä, tulee olla mahdollisen korvausriskin varalta vastuuvakuutus tai siihen rinnastettava muu järjestely.

29 §

Virkavastuu

Hyväksyntälaitoksen taikka muun valtuutetun tai hyväksytyn toimielimen toimihenkilöön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen hoitaessaan tämän lain mukaisia tehtäviä.

30 §

Rangaistussäännökset

Rangaistus 27 §:ssä säädetystä salassapito-

velvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain (39/1889) 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

Joka tarjoaa tässä laissa tarkoitettuun eurooppalaiseen tekniseen hyväksyntään tai muuhun rakennustuotteiden hyväksyntään liittyviä palveluja ilman tässä laissa edellytettyä ympäristöministeriön valtuutusta tai hyväksyntää, on tuomittava *rakennustuotteiden hyväksyntärikkomuksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kolmeksi kuukaudeksi.

11 luku

Erinäiset säännökset ja voimaantulo

31 §

Asetuksenantovaltuus

Valtuutuksen saamisesta eurooppalaisen teknisen hyväksynnän tai maankäyttö- ja rakennuslain 148 §:ssä tarkoitetun tyyppihyväksynnän antamiseen taikka rakennustuotteen käyttöselosteiden varmentamiseen ja hyväksynnästä tässä laissa tarkoitettuihin tuotehyväksyntään liittyviin tehtäviin sekä näiden edellytyksenä olevasta pätevyyden ja riippumattomuuden osoittamisesta säädetään tarkemmin ympäristöministeriön asetuksella.

Myös menettelystä eurooppalaista teknistä hyväksyntää tai tyyppihyväksyntää annettaessa taikka käyttöselostetta varmennettaessa sekä siihen liittyvästä hakemuksesta ja vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta säädetään tarkemmin ympäristöministeriön asetuksella.

Ympäristöministeriön asetuksella säädetään tarkemmin myös rakennustuotteen CE-merkinnästä sekä rakennustuotedirektiivissä tarkoitettusta vaatimustenmukaisuustodistuksesta ja -vakuutuksesta.

Ympäristöministeriön asetuksella voidaan säätää myös eurooppalaista teknistä hyväksyntää tai tyyppihyväksyntää taikka käyttöselosteen varmentamista koskevan päätöksen tiedottamisesta.

32 §

Muutoksenhaku valtuutetun tai hyväksytyn toimielimen päätökseen

Asianosainen, joka on tyytymätön hänen hakemukseensa annettuun tai häntä koskevaan hyväksyntälaitoksen tai muun valtuutetun toimielimen taikka hyväksytyn varmentamiselimen, tarkastuslaitoksen tai testauslaboratorion päätökseen, voi vaatia päätöksen tekijältä päätöksen oikaisemista 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Päätökseen, jolla oikaisuvaatimus on hylätty, voidaan hakea muutosta hallinto-oikeudelta siten kuin muutoksenhausta hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Oikaisuvaatimuksen käsittelyyn sovelletaan hallintomenettelylakia.

33 §

Muutoksenhaku ministeriön päätökseen

Ympäristöministeriön tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

34 §

Todistuksia koskeva vastavuoroisen tunnistamisen lauseke

Tässä laissa tarkoitetun maankäyttö- ja

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

rakennuslain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisen tyyppihyväksynnän voi antaa ja käyttöselosteen varmentaa Euroopan talousalueen muussa jäsenmaassa vastaavaan tehtävään hyväksytty toimielin.

Tässä laissa säädettyssä rakennustuotteen hyväksynnässä vaadittavia tehtäviä voi suorittaa Euroopan talousalueen muussa jäsenmaassa vastaavaan tehtävään hyväksytty toimielin.

Ympäristöministeriö ilmoittaa hakemuksesta ne toimielimet, jotka on asetettu tehtävänsä muussa Euroopan talousalueen jäsenmaassa tässä laissa säädettyä vastaavasti.

35 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Ennen tämän lain voimaantuloa annettu ministeriön päätös toimielimen valtuuttamisesta antamaan eurooppalaisia teknisiä hyväksyntöjä sekä varmentamiselimen, tarkastuslaitoksen tai testauslaboratorion hyväksymisestä suorittamaan tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä on voimassa, kunnes tämän lain nojalla toisin päätetään.

Ministeri Jari Koskinen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 231

L a k i**maankäyttö- ja rakennuslain 148 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä helmikuuta 1999 annetun maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 148 § seuraavasti:

148 §

Tyyppihyväksyntä

Asianomainen ministeriö voi hakemuksesta määrääjäksi hyväksyä rakenteen, rakennusosan taikka rakennukseen kiinteästi liittyvän tarvikkeen, tuotteen tai laitteen rakentamisessa käytettäväksi (*tyyppihyväksyntä*). Hyväksynnän yhteydessä voidaan myös poiketa rakentamista koskevista määräyksistä. Ministeriö voi valtuuttaa asianmukaiset vaatimukset täyttävän toimielimen antamaan tyyppihyväksyntöjä. Toimielin ei kuitenkaan voi hyväksynnän yhteydessä poiketa rakentamista koskevista määräyksistä.

Tarkastuselin, jonka ministeriö tai hyväksyntöjä antava toimielin on hyväksynyt, valvoo jatkuvasti tyyppihyväksytyjen tuotteiden

laatua. Tyyppihyväksyntä tulee peruuttaa, jos siihen tuotteen valmistuksen tai laadunvalvonnan epäkohtien johdosta havaitaan olevan aihetta. Hyväksynnän peruuttaa ministeriö tai se hyväksyntälaitos, joka on hyväksynnän antanut.

Toimielimen valtuuttamisesta sekä tyyppihyväksynnän antamisesta ja peruuttamisesta noudatettavasta menettelystä samoin kuin tarkastuselimen hyväksymisestä ja tarkastuksessa noudatettavasta menettelystä säädetään rakennustuotteiden hyväksynnästä annetussa laissa (230/2003) ja sen nojalla annetussa ministeriön asetuksessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2003

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Jari Koskinen*

HE 227/2002
YmVM 21/2002
EV 249/2002

N:o 228—231, 2 arkkia